

Hodnocení oponenta magisterské diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Martin Ivo Nábělek		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Animovaná tvorba		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2019/20
Název práce	So it Goes – Dokumentace přípravy, realizace magisterské diplomové práce a rešerše		
Oponent práce	Prof. Ondřej Slivka ArtD.		

Teoretická práce je nielen explikáciou praktickej časti, ale aj dobrodružným čítaním o vzniku tohto nevšedného audiovizuálneho diela. Musím sa priznať, že až prostredníctvom teoretickej práce som ho pochopil.

Je zároveň profilom nesmierne univerzálneho polyhistora Martina Iva Nábělka. Je neuveriteľné, koľko „remesiel“ tento tvorca ovláda. Okrem animácie a perfektných znalostí jej počítačových metód si nielenže hudbu sám skladá, ale dokonca si ešte aj ručne letuje jednotlivé súčiastky syntetizátora, na ktorom ju potom hrá.(!) Už by ma len prekvapilo, ak by vo voľnom čase (kde by ho vzal?) trénoval moderný päťboj.

Pri čítaní teoretickej práce som si spomenul na výrok Borisa Filana: „Cestoval som vlakom okolo nádherne zasnežených Tatier a v duchu som si povedal: Ako dobre, že tam nemusím!“ Ja, ako milovník prírody, som ho vtedy za tento výrok odsudzoval, ale keď som neskôr bol s deťmi v zime večer na lyžiach na Morskom oku v poľských Vysokých Tatrách (cez deň tam neodporúčam - sú tam obrovské masy ľudí), tak sme si všimli, že okrem stálic na krištáľovo žiarivej nočnej oblohe, svietia aj dve hviezdičky v strmej stene Mnícha oproti. Dvaja horolezci sa chystali na vzdušný bivak. Vtedy som dal zapravdu Filanovi a povedal som deťom: „Ako dobre, že tam nie sme!“ A išli sme na večeru do vyhriatej chaty. Určite si to isté mysleli oní horolezci o nás, keď sa dívali na zhýčkanú civilizáciu hlboko pod svojimi hompáľajúcimi sa nohami.

Tento pocit sa mi vrátil pri čítaní teoretickej práce Martina Iva Nábělka. Vnorenie do virtuálneho sveta sa musí adrenalínovo vyrovnáť hĺbkovému potápaniu, alebo výstupu na nepokorené končiare Himalájí. Ale v oboch prípadoch som rád, že tam nie som. Asi by mi chýbal kyslík. Obdivujem všetkých, ktorí tieto extrémny robia za mňa a svoj zážitok mi sprostredkujú.

Neodsudzujem virtuálny svet. Vďaka nemu môžeme zočítať diaľky vesmíru aj mikrokozmos, či zhmotniť myšlienky umelca ako je Martin Ivo Nábělek. Moja pravda je jednoducho taká, že som ešte nestihol poobjavovať ani ten reálny svet za mojimi oknami.

Milo ma prekvapilo, že autor sa v praktickej časti nesnaží vytvoriť haptickú ilúziu reality, ale jeho ambíciou je tvorivo umelecky virtuálny svet štylizovať.

Práca po formálnej aj obsahovej stránke zďaleka prekračuje predpísané minimá. Text je zrozumiteľný aj pre nás z minulého tisícročia i vďaka bohatým ilustráciám. Autor sa opiera o veľkú knižnicu tlačenej i on-line literatúry. Citácie sú riadne vyznačené.

Predloženú prácu odporúčam prijať a ohodnotiť známku **A- výborne**

Otázka do diskusie:

Netrpíte kyslíkovým dlhom a keď áno, ako sa s ním vyrovnávate?

Návrh klasifikácie: **A-výborne**

V Bratislave dňa 25.8.2020

.....
podpis oponenta práce